

Дарвай Ю.І., курсант Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ;

Науковий керівник: Яслик В.І., викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ

МОВНОКОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПРАВознавця

Надзвичайно важливу роль у професійній діяльності правника відіграє мовнокомунікативна компетентність, під якою розуміємо знання учасниками комунікації норм і правил літературної мови та вміле використання їх у продукуванні висловлювань.

Розрізняємо мовну та мовленнєву компетентність. Мовна компетентність - використання мовних норм (фонетичних, лексичних, граматичних, орфографічних, пунктуаційних) і застосування їх у певних мовних формах. Мовленнєва компетентність - вміле застосування мови в конкретних ситуаціях спілкування. Обидва види компетентності однаково важливі у професійній діяльності юриста.

З мовнокомунікативною компетенцією тісно взаємодіє поняття культури мови. Особливостями культури мовлення вважаються правильність, вправність, мовна майстерність, стилістичне чуття слова, доречність застосування варіантних мовних форм. Культура мовлення передбачає нормативність та доцільність викладу інформації відповідно до вимог і умов конкретної ситуації [2, с. 7].

Культура мови фахівця правознавчої галузі виявляється не тільки у ґрунтовному дотриманні норм літературної мови, умінні висловлюватися чітко і правильно, використовуючи за призначенням різні стилістичні мовні засоби, а й у вільному використанні нормативної наукової та офіційно-ділової мови в усіх підстилях письмової та усної форм. Уміння висловити свої думки настільки важливе, як і вміння мислити, а вміння слухати і чути, в свою чергу, не менш важливе, ніж уміння говорити [1, с. 248].

Через те, що професійна діяльність правника постійно передбачає його взаємодію з громадянами, він повинен всебічно

використовувати все багатство лексики української мови, широко застосовувати запас словникових засобів, вибирати найточніше слово, яке пояснює зміст заданої теми мовлення, уникати ненормативної лексики, невимушених пауз.

Отже, для правників важливо розвивати здібності до спілкування, вміння використовувати мовні засоби в різних соціальних ситуаціях спілкування з метою оцінити та проаналізувати ситуацію спілкування, свій комунікативний потенціал і прийняти правильне рішення. У мовленнєвій практиці юристів знаходять застосування висловлювання з різних стилів, за винятком хіба що художнього.

Список використаних джерел

1. Васильев В. Л. Юридическая психология / В.Л. Васильев. - СПб. : Питер Ком, 1998. - 656 с.

2. Мацько Л. І. Культура української фахової мови : навч. посіб. / Л.І. Мацько, Л. В. Кравець. - К. : ВЦ «Академія», 2007. - 360 с.